

مکاشفه

(رویدادهای آخر زمان)

«مکاشفه» آخرین قسمت کتاب عهد جدید است. این قسمت از بسیاری لحاظ با قسمتهای قبلی فرق دارد.

اکثر قسمتهای «مکاشفه»، به زبان سمبولیک و رمزی نوشته شده و دارای مفاهیم عیقی است، لذا باید آن را مانند سایر کتب عهد جدید بطور تحتلفظی معنی کرد. این کتاب در زمانی نوشته شده که مسیحیان سخت تحشی و آزار بودند، لذا یوحنان مطالب خود را بطور رمزی بیان می‌کند تا دشمنان مسیحیت آن را نفهمند. او از دنیا تازه‌ای سخن می‌گوید که در آن خداوند هر اشکی را از چشمان پاک خواهد کرد و به تمام غمها خاتمه خواهد داد.

یعنی پدر او را خدمت نماییم. پاینده باد عظمت و سلطنت اوا آمن.

^۷ بنگرید! او سوار بر ابرها می‌آید. هر چشمی او را خواهد دید؛ حتی آنانی که به بله‌ی او نیزه زدند، او را خواهند دید؛ تمام قوم‌های جهان از شدت وحشت و اندوه خواهند گرفتند. بلی، آمن! بگذار چنین باشد.^۸ خدا می‌فرماید: «من الف و يا هستم. من ابتدأ و انتها هستم». این را خداوندی می‌فرماید که صاحب تمام قدر تهاست، و هست و بود و باز خواهد آمد.

مسیح بر یوحنان آشکار می‌شود^۹ من، یوحنان، که این نامه را برای شما می‌نویسم، مانند شما در راه خداوند رنج می‌کشم. اما او به ما صبر و تحمل عطا کرده و ما را در ملکوت خود سهیم نموده است.

من بعلت اعلام پیغام انجیل و بشارت درباره مسیح، به جزیره بطموس تبعید شدم.^{۱۰} روزی، در روز خداوند، در حال عبادت بودم که روح خدا مرا فروگرفت. ناگهان از پشت سر خود، صدایی بلند همجون صدای شیور شنیدم،^{۱۱} که می‌گفت: «من الف و يا هستم. من ابتدأ و انتها هستم. هر چه می‌بینی، در نامه‌ای بنویس و آن را برای هفت کلیسا بفرست،

این کتاب از رویدادهای آینده پرده بر می‌دارد، رویدادهایی که بزودی رخ خواهد داد. خدا به مسیح اجازه داد تا این وقایع را در یک رؤیا بر خادم خود «یوحنان آشکار سازد. آنگاه فرشتۀ ای آمد و معنی آن را برای او بازگو کرد.^{۱۲} یوحنان نیز تمام سخنان خدا و عیسی مسیح و هر آنچه را که خود دید و شنید، به نگارش درآورد.

^{۱۳} خوشابحال کسی که این پیشگویی‌ها را برای دیگران بخواهد؛ و خوشابحال آنان که به آن گوش فرا دهند، زیرا زمان وقوع این رویدادها چندان دور نیست.

از طرف یوحنان،

به هفت کلیسا در ایالت آسیا.

فیض و آرامش بر شما باد، از جانب پروردگاری که هست و بود و خواهد آمد، و از جانب روح هفتگانه خدا که در پیشگاه تخت الهی است،^{۱۴} و از جانب عیسی مسیح که تمام حقیقت را بطور کامل بر ما آشکار می‌فرماید. مسیح نخستین کسی است که پس از مرگ زنده شد و هرگز نخواهد مرد، و برتر از تمام پادشاهان این جهان است. سپاس و ستایش بر او که ما را محبت می‌نماید و با خون خود ما را شست و از گناهانمان طاهر ساخت؛^{۱۵} او ما را در ملکوت و سلطنت خود، به مقام کاهن منصوب کرده تا خدا

یعنی برای کلیساهای آفسن، ازمیر، پرغامه، طیاتیرا، ساردن، فیلادلفیه و لانودیکیه.^{۱۰}

^{۱۱} هنگامی که برگشتم تاکسی را که با من سخن می‌گفت بینم، در پشت سر خود هفت شمعدان طلا دیدم.^{۱۲} در میان شمعدانها، انسانی دیدم شبیه عیسی مسیح که ردانی بلند بر تن داشت و کمریندی طلایی دور سینه‌اش بود.^{۱۳} سر و موی او سفید بود چون برف و پشم، و چشم‌اش تیز و نافذ بود همچون شعله‌های آتش.^{۱۴} پایهای او می‌درخشید، مانند مسی که در آتش صیقل داده باشد. صدای او مثل آبشار طینی افکن بود.^{۱۵} در دست راست او، هفت ستاره بود، و شمشیر دودم تیزی هم در دهانش قرار داشت. صورت او همچون خورشید نیمروز می‌درخشید.^{۱۶}

^{۱۷} وقته چشم به او فتاد، مانند مرده جلو پای او افتادم. اما او دست راست خود را بر من گذاشت و فرمود: «ترس! من ابتدا و انتها هستم! من زنده بودم و مردم، و حال تابه ابید زنده‌ام، و کلیدهای مرگ و عالم مردگان را در دست دارم.^{۱۸} آنچه را دیدی و آنچه را که نشان خواهم داد، همه را بنویس.^{۱۹} معنی هفت ستاره‌ای که در دست راست من دیدی و همچنین هفت شمعدان طلا است: هفت ستاره، رهبران هفت کلیسا هستند، و هفت شمعدان، خود هفت کلیسا می‌باشند.»^{۲۰}

پیام مسیح به کلیسای بی محبت

^{۲۱} «این پیغام را برای رهبر کلیسای آفسن بنویس و به او چنین بگو: «آنکه در میان کلیساها قدم می‌زنند و رهبران کلیساها را در دست راست خود نگاه می‌دارد، این پیغام را برای تو دارد:^{۲۲} از اعمال نیک و زحمات و صبر تو آگاهم. می‌دانم که از هیچ گناهی در میان اعضای خود چشم پوشی نمی‌کنی و ادعای کسانی را که می‌گویند فرستاده خدایند، به دقت سنجیده‌ای و بی برده‌ای که دروغ می‌گویند.^{۲۳} تو بخارط من رنج و زحمت کشیده‌ای و مقاومت کرده‌ای.

^{۲۴} با اینحال، ایرادی در تو می‌بینم: تو مرا مثل اول دوست نداری!^{۲۵} پس به یاد آور از کجا سقوط

کرده‌ای؛ و توبه کن و به جایی که اول بودی، بازگرد. و گرنه خواهم آمد و شمعدان تو را از میان کلیساها بر خواهم داشت.

^{۲۶} «اما نکته خوبی در تو هست: تو نیز مانند من از رفتار «نقولاوی‌ها» متفرق هستی.

^{۲۷} هر که این را می‌شنود، خوب توجه کند که روح خدا به کلیساها چه می‌گوید: به کسی که پیروز شود، اجازه خواهم داد از میوه درخت زندگانی که در باغ خداست بخورد.»

پیام مسیح به کلیسای زحمت دیده

^{۲۸} «این پیغام را برای رهبر کلیسای ازمیر بنویس و به او چنین بگو:

«این پیغام کسی است که اول و آخر است و مرد و پس از آن زنده شد:^{۲۹} می‌دانم که در راه من تاچه حد متتحمل رنج و زحمت شده‌ای. همچنین می‌دانم که چقدر تنگdest و فقیری؛ اما در عوض از نرود آسمانی برخورداری. از کفرهایی که مخالفات می‌گویند نیز باخبرم. ایشان می‌گویند که یهودی و فرزندان خدا هستند؛ اما نیستند، زیرا پیروان شیطان می‌باشند.^{۳۰} از زحمات و مشکلاتی که در پیش داری، ترس!^{۳۱} بزودی شیطان بعضی از شما را به زندان خواهد افکند تا شما را بیامزاید. شما به مدت ده روز آزار و زحمت خواهید دید، اما تا پای مرگ وفادار بمانید تا ناج زندگی جاوده را بر سر شما بگذارم.

^{۳۲} «هر که این را می‌شنود، خوب توجه کند که روح خدا به کلیساها چه می‌گوید: هر که پیروز شود، از مرگ دوم آسیبی نخواهد دید.»

پیام مسیح به کلیساها که نسبت به تعالیم

غلط واکنش سخت نشان نمی‌دهد

^{۳۳} «این پیغام را برای رهبر کلیسای پرغامه بنویس: «این پیغام کسی است که می‌داند شمشیر دو دم تیز خود را چگونه به کار برد:^{۳۴} می‌دانم که در شهری بسر می‌بری که مقر حکومت شیطان است و مردم شیطان را می‌پرستند. با اینحال، به من وفادار مانده‌ای و مرا انکار نکرده‌ای؛ حتی زمانی که آنتیاس، شاهد

و از گناهانی که با او کرده‌اند، دست بکشند؛
۲۲ فرزندانش را نیز از بین خواهم برد. آنگاه همه کلیساها خواهند دانست که من اعماق قلب انسانها را جستجو می‌کنم و از افکار همه آگاهم. من به هر کس مطابق اعمالش پاداش و جزا خواهم داد.

۲۳ او اما از بقیه شما که در طیاتیرا هستید و به ذنبال این تعالیم غلط تر فته‌اید، انتظار و درخواست دیگری ندارم. منظورم از تعالیم غلط، همان تعالیمی است که امش را «حقایق عصیّ» گذارداند، که درواقع چیزی نیست جز عمقهای شیطان! پس من انتظار دیگری از شما ندارم؛ فقط آنچه دارید محکم نگاه دارید تا بازگردم.

۲۴ هر که بر این مشکلات پیروز شود و تا زمان بازگشت من، به خواست و اراده من عمل کند، به او قدرت خواهم بخشید تا بر تمام قومها حکمرانی کند،
۲۵ و با عصای آهینه بآن خان حکومت نماید، همانگونه که پدرم نیز چنین قدرتی به من داد تا بر آنان سلطنت کنم. روزی همه ایشان مانند کوزه‌گلی خورد خواهند شد.
۲۶ همچنین من ستاره صبح را به او خواهم بخشید.

۲۷ هر که این را می‌شود، خوب توجه کند که روح خدا به کلیساها چه می‌گوید.

پیام مسیح به کلیسای بی روح
۲۸ «این پیغام را برای رهبر کلیسای ساردنویس:
۲۹ «این پیغام از سوی کسی است که روح هفتگانه خدا و هفت ستاره را دارد:

۳۰ «می‌دانم که ظاهرًا کلیسایی فعال و زنده هست، اما در حقیقت مرده‌ای.
۳۱ پس بیدار شو و به خود بیا و نگذار آنچه باقی مانده، از بین برود، چون آن هم در شرف نابودی است؛ زیرا رفتارت در نظر خدا پر از عیب و نقص است.
۳۲ بسوی آن پیغامی که ابتداء شنیدی و ایمان آوردی، بازگرد و به آن پای بند باش؛ نزد من بازگرد، و گرنه مانند دزد خواهم آمد و تو غافلگیر خواهی شد.

۳۳ «با این همه، در ساردن کسانی هستند که لباس خود را با لکه‌های این دنیا آلوده نکرده‌اند؛ ایشان

وفادار من، به دست هواداران شیطان شهید شد، تو
نسبت به من امین ماندی.

۳۴ «باوجود این، ابرادی در تو می‌بینم. تو زیر بار تعالیم غلط کسانی می‌روی که مانند «بلعام» هستند که به «بالاچ» یاد داد چگونه قوم اسرائیل را به گناه بکشاند. طبق راهنمایی‌های بلعام، قوم اسرائیل را به زناکاری و خوردن خوراکهایی که به بتها تقدیم شده بود، تشویق کردند.
۳۵ میلی، در میان شما، از این قبیل مریدان بلعام زیادند!
۳۶ پس توبه کن و راه و روش خود را تغییر بده؛ و گرنه ناگهان خواهم آمد و بنا شمشیر دهانم با آنان خواهم جنگید.

۳۷ «هر که این را می‌شود، خوب توجه کند که روح خدا به کلیساها چه می‌گوید: هر که پیروز شود، از من، یعنی آن نان آسمانی خواهد خورد؛ و من به او سنگ سفیدی خواهم بخشید که بر آن نام جدیدی نوشته شده است، نامی که هیچکس از آن باخبر نیست، غیر از کسی که آن را دریافت می‌کند.»

پیام مسیح به کلیسایی که نسبت به گناه واکنش نشان نمی‌دهد

۳۸ «این پیغام را برای رهبر کلیسای طیاتیرا بنویس:
۳۹ «این پیغام فرزند خداست که چشمانش همچون شعله‌های آتش تیز و نافذ است و پایهایش مانند مس صیقلی می‌درخشد؛
۴۰ من از اعمال نیکت آگاهم. می‌دانم که فقرای دستگیری می‌کنی. همچنین از محبت و ایمان و صبر تو مطلع می‌باشم و می‌دانم که در تمام این امور بیش از پیش ترقی می‌نمایی.
۴۱ با اینحال، ابرادی بزرگ در تو می‌بینم: تو، به آن زن، یعنی ایزابل که ادعای می‌کنند نیمه است، اجازه می‌دهد تا تعالیم غلط بدهد و باعث شود که خدمتگزاران من از راه راست منحرف شوند و به زناکاری کشیده شده، خوراکهایی را بخورند که برای بتها قربانی شده‌اند.

۴۲ من به او فرصت دادم تا توبه کرده، راهش را تغییر دهد؛ اما نخواست.
۴۳ پس اکنون به آنچه می‌گویم خوب توجه کن: من او را با تمام مریدان فاسدش، بر بستر بیماری خواهم انداخت و به مصیبته سخت دچار خواهم ساخت، مگر اینکه بسوی من بازگرددند

اور شلیم جدید گردد که از آسمان از جانب خدایم می‌آید. همچنین نام جدید خود را بر او خواهم نهاد.

^{۱۲} «هر که این را می‌شنود، خوب توجه کند که روح خدا به کلیساها چه می‌گوید.»

پیام مسیح به کلیسای خود پستند

^{۱۳} «این پیغام را برای رهبر کلیسای لاثو دیکه

بنویس:

«این پیغام کسی است که همواره حقیقت را با امانت و راستی تمام آشکار می‌سازد، و منشأ تمام خلقت خداست.

^{۱۴} «من تو را خوب می‌شناسم؛ می‌دانم که نه سرد هستی و نه گرم. کاش یکی از این دو بودی! اما چون نه سرد هستی و نه گرم، تو را از دهان خود قی کرده، بیرون خواهم ریخت.

^{۱۵} «تو گمان می‌کنی که ثروتمند هستی و هر چه می‌خواهی، بدون کم و کاست در اختیار داری. اما غافلی از اینکه بدبغخت و بیچاره و بینوا و کور و عربان هستی.

^{۱۶} «بنابراین به تو نصیحت می‌کنم که از من طلای ناب را بخری، طلای که با آتش تصفیه شده است، تا ثروت واقعی را بدست آوری. از من لباس سفید و پاک را بخر و بپوش تا برنه و شرمسار نباشی. از من دارو بخر و به چشمانت بمال تایینا شوی.» ^{۱۷} من آنانی را که دوست می‌دارم، تأدیب و تنبیه می‌کنم. تو رانیز تنبیه می‌کنم تا از لاقیدی دست کشیده، برای خدا غیور شوی.

^{۱۸} «اکنون در مقابل در ایستاده، در را می‌کویم. هر که صدای مرا بشنود و در را بگشاید، داخل شده، با او دوستی دائمی برقرار خواهم کرد، و او نیز با من.

^{۱۹} من به هر که بیروز شود، اجزاء خواهم داد که بر تخت سلطنتی ام، در کنار من بشیند، همانطور که من نیز بیروز شدم و در کنار پدرم بر تخت او نشتم. ^{۲۰} هر که این را می‌شنود، خوب توجه کند که روح خدا به کلیساها چه می‌گوید.»

شایستگی خواهد داشت که در لباس سفید در کنار من گام بردارند.^۵ هر که بیروز شود، لباس سفید بر تن خواهد نمود. من نیز نام او را از دفتر حیات پاک نخواهم ساخت، بلکه در حضور پدرم خدا و فرشتگانش اعلام خواهم کرد که او از آن من است.

^{۲۱} «هر که این را می‌شنود، خوب توجه کند که روح خدا به کلیساها چه می‌گوید.»

پیام مسیح به کلیسای نمونه

^۷ «این پیغام را برای رهبر کلیسای فیلاندفیه بنویس: «این پیغام از سوی کسی است که پاک و صادق است و کلید داده را دارد. دری را که او بگشاید، کسی نمی‌تواند بینند؛ و دری را که او بینند، کسی نمی‌تواند بگشاید.

^۸ «تو را خوب می‌شناسم؛ می‌دانم که چندان نیرومند نیستی، اما تلاش خود را کرده‌ای تا از احکام من اطاعت نمایی؛ نام مرا نیز انکار نکرده‌ای. پس من نیز دری به روی تو گشوده‌ام که کسی نمی‌تواند آن را بینند.

^۹ به همین جهت، آنانی را که در باطن از هدفهای شیطانی پشتیبانی می‌کنند اما به ظاهر ادعای پیروی مردمی نمایند، مجبور خواهم ساخت تا آمد، به پایهای تو بیفتد و بدانند که تو محظوظ من هستی؟ زیرا ایشان دروغ می‌گویند و هیچ تعلقی به من ندارند.

^{۱۰} «تو از من اطاعت کردی، گرچه این امر به قیمت اذیت و آزارت تمام شد، اما تو در تمام مشکلات، صبر و تحمل نشان دادی. از اینرو، من نیز تو را از دوره آزمایش سخت حفظ خواهم نمود، تا از بلالی که بر سر تمام مردم دنیا خواهد آمد، در امان باشی.» ^{۱۱} من بزودی خواهم آمد. پس همان نیروی اندکی را که داری، حفظ کن تا کسی نتواند تاج و پاداش عظیم تو را بگیرد و بیرد.

^{۱۲} «هر که بیروز شود، او را در خانه خدای خود ستونی محکم خواهم ساخت تا همواره در حضور خدا باشد و دیگر هرگز بیرون نرود. نام خدای خود را نیز بر او خواهم نهاد تا متعلق به شهر خدایم یعنی

رؤیای آسمان

سپس، همانطور که نگاه می‌کردم، دیدم که در آسمان دروازه‌ای گشوده شد. آنگاه همان آوایی که قبل از شده بودم، بگوش رسید؛ آن‌آواکه همچون صدای شیپوری نیرومند بود، به من گفت:

بالا بیا تا واقع آینده را به تو نشان دهم.^۴

آنگاه روح خدا مرا فروگرفت و من خود را

در آسمان دیدم. و که چه باشکوه بود! تختی دیدم؛

کسی بر آن نشسته بود که همچون الماس

می‌درخشد. گردانگرد تخت او را رنگین کمانی تابان

چون زمرد، فراگرفته بود.^۵ دور آن تخت، بیست و

چهار تخت کوچکتر قرار داشت؛ بر آنها بیست و

چهار رهبر روحانی نشسته بودند که همه لباسی سفید

بر تن و تاجی از طلا بر سر داشتند.^۶ از آن تخت

بزرگ، رعد و برق بر می‌خاست و غرش رعد طین

افکن بود. در مقابل آن تخت، هفت چراغ نیز روشن

بود. این هفت چراغ همان روح هفتگانه خدا هستند.

در برابر تخت، دریایی از بلور درخشان به چشم

می‌خورد. چهار موجود زنده نیز در چهار گوش تخت

ایستاده بودند که در جلو و پشت سرخود، چشم

داشتند.^۷ نخستین موجود زنده، به شکل شیر بود؛

دومی شیبه گاو، سومی به صورت انسان و چهارمی به

شكل عقابی در حال پرواز بود.^۸ هر یک از این

موجودات زنده، شش بال داشت، و میان بالهایش پر

از چشم بود. ایشان شبانه روز، بدون وقفه نام خدا را

ذکر نموده، می‌گفتند: «قدوس، قدوس، قدوس است

خداآوند خدای قادر مطلق که بود و هست و می‌آیده^۹

هنگامی که این موجودات زنده به آنکس که بر

تخت نشسته بود و تا ابد زنده است، جلال و حرمت

و سپاس فرستادند،^{۱۰} آن بیست و چهار رهبر نزد او

سجده نمودند و او را که تا ابد زنده است، پرسش

کردند، و تاجهای خود را پیش تخت او انداده،

این سرود را خواندند: «خداآوند، جلال و حرمت و

قدرت، بر از زنده توست؛ زیرا تو آفرینش تمام

موجودات هستی و همه چیز به اراده تو بوجود

آمد.^{۱۱}

طومار و قایع آینده

پس از آن، در دست راست آن کسی که بر تخت نشسته بود، طوماری دیدم که بر هر دو طرف آن نوشته شده بود و با هفت مهر، آن رامهر و موم کرده بودند.^{۱۲} آنگاه فرشته نیرومندی را دیدم که با صدای بلند می‌پرسید: «چه کسی لیاقت دارد که این مهرها را بگشاید و طومار را بخواند؟»^{۱۳} اما کسی در آسمان و زمین و در میان مردگان پیدا نشد که قادر باشد طومار را باز کند و بخواند.

من از روی نامیدی، بشدت می‌گریستم، زیرا هیچکس پیدا نشد که لیاقت گشودن و خواندن طومار را داشته باشد.

اما یکی از آن بیست و چهار رهبر به من گفت: «گریه نکن. بین، شیر قبیله یهودا که از نسل داود است، بیروز شده است! او لیاقت دارد طومار و هفت مهر آن را بگشاید.^{۱۴}

نگاه کردم؛ اما به جای شیر، یک «بیره» دیدم که در مقابل تخت و موجودات زنده، و در میان بیست و چهار رهبر ایستاده است. بر روی بدن او، زخمهایی به چشم می‌خورد که زمانی باعث مرگش شده بود. او هفت شاخ و هفت چشم داشت که همان روح هفتگانه خدادست که به تمام نقاط جهان فرستاده می‌شود.^{۱۵} آنگاه بره نزدیک آمد و طومار را از دست راست آنکه بر تخت نشسته بود، گرفت.^{۱۶} وقتی طومار را گرفت، آن بیست و چهار رهبر در برابر او سجده کردند. هر یک از آنان یک چنگ و کاسه‌های طلایی پر از بخور داشتند که دعاهای ایمانداران است.^{۱۷} ایشان برای او سرود جدیدی می‌خواندند و می‌گفتند: «تو لیاقت داری که طومار را بگیری و مهرش را باز کرده، آن را بخوانی، زیرا جانت را قربانی کردی و مردم را از هر نژاد و زبان و قوم و ملت ساختی و به سلطنت رساندی؛ از اینسو بر زمین سلطنت خواهند کرد.^{۱۸}

سپس در رؤیا، میلیونها فرشته را دیدم که گردانگرد تخت و موجودات زنده و رهبران روحانی

زیتون و شراب آسمی نرسان!^{۱۰}

سوار چهارم: مرگ

^۷ چون «بره» مهر چهارم را گشود، صدای موجود زنده چهارم را شنیدم که گفت: «بیا!»^۸ تا گاه اسب رنگ پریده‌ای ظاهر شد که سوارش «مرگ» نام داشت. به دنبال او، اسب دیگری می‌آمد که نام سوارش «دنیای مردگان» بود. به آن دو، اختیار و قدرت داده شد تا یک چهارم زمین را بوسیله جنگ، قحطی، بیماری و جانواران وحشی نابود کند.

فریاد شهدا برای دادرسی

^۹ وقتی مهر پنجم را باز کرد، قربانگاهی ظاهر شد. زیر قربانگاه، روحهای کسانی را دیدم که برای موعظة کلام خدا و شهادت راستین خود شهید شده بودند.^{۱۰} ایشان با صدایی بلند به خداوند می‌گفتند: «ای خداوند پاک و حق، تابه کی بر ساکنان زمین داوری نمی‌کنی و انتقام خون ما را از آنان نمی‌گیری؟»^{۱۱} اسپس به هر یک از ایشان، ردانی سفید دادند و گفتند که کسی دیگر نیز استراحت کنند تا همقطار انشان که باید مانند ایشان بخاطر خدمت به عیسی مسیح شهید گردند، به جمع آنان بپونندند.

غضب خداوند

^{۱۲} آنگاه «بره» مهر ششم را گشود. ناگهان زلزله شدیدی رخ داد و خورشید مانند پارچه‌ای سیاه، تیره و تار گشت و ماه به رنگ خون درآمد.^{۱۳} سپس دیدم که ستارگان آسمان بر زمین می‌ریزند، درست مانند انجیرهای نارس که در اثر باد شدید، از درخت کنده شده، بر زمین می‌افتدن.^{۱۴} آسمان نیز مانند یک طومار به هم پیچید و ناپدید گشت و تمام کوهها و جزیره‌ها تکان خورد، از جای خود منتقل شدند.^{۱۵} پس از شاهان زمین و رهبران جهان، فرمانداران و ثروتمندان، کوچک و بزرگ، برده و آزاد، همه خود را در غارها و زیر تخته سنگهای کوهها پنهان کردند.^{۱۶} ایشان به کوهها و صخره‌ها التمساک کرده، می‌گفتند: «ای کوهها و ای صخره‌ها بر ما بیفتید و ما را از روی

جمع شده،^{۱۷} با صدای بلند این سرود را می‌خوانند: ابره خدا که جانش را در راه نجات مردم قربانی کرد، لیاقت دارد که صاحب قدرت و دولت، حکمت و قوت، حرمت و جلال و برکت باشد!»^{۱۸}

^{۱۹} آنگاه صدای تمام موجودات آسمان و زمین و زیر زمین و دریاها را شنیدم که می‌سروندند و می‌گفتند: «ستایش و حرمت، جلال و قوت تا ابد از آن بره و آنکه بر تخت نشته است بادا!»^{۲۰} و آن چهار موجود زنده گفتند: «آمین!» و آن بیست و چهار رهبر سجدۀ کرده، او را پرستیدند.

بره مهرا را باز می‌کند

سوار اول: نبرد

^{۲۱} هیجاننکه محو تماشا بودم، «بره» نخستین مهر را گشود. ناگاه یکی از آن چهار موجود زنده، با صدایی همجون غرش رعد گفت: «بیا!»^{۲۲} نگاه کردم و اسپی سفید دیدم. سوار بر اسب، کسی را دیدم که کمانی در دست و تاجی بر سر داشت. او اسب را به جلو می‌راند تا در نبردهای بسیار، پیروز شود و فاتح جنگ باشد.

سوار دوم: ناآرامی

^{۲۳} سپس «بره» مهر دوم را باز کرد. آنگاه شنیدم که موجود زنده دوم گفت: «بیا!»^{۲۴} این بار اسپی سرخ پدیدار شد. به سوار آن شمشیری داده شده بود تا قادر باشد صلح و سلامتی را از زمین بردارد و بجای آن هرج و مرج ایجاد کند. در نتیجه، جنگ و خونریزی در همه جا آغاز شد.

سوار سوم: قحطی

^{۲۵} چون «بره» مهر سوم را گشود، شنیدم که موجود زنده سوم گفت: «بیا!» آنگاه اسب سیاهی را دیدم که سوارش ترازویی در دست داشت.^{۲۶} سپس از میان چهار موجود زنده، صدایی به گوش رسید که می‌گفت: «یک قرص نان گندم، یا یک کیلو آرد جو، به قیمت مzd روزانه یک کارگر باشد. اما به روغن

کرد و پرسید: آیا می‌دانی این سفیدپوشان چه کسانی هستند و از کجا آمدند؟^{۱۲} جواب دادم: «ای شرور، شما می‌دانید!» به من گفت: «اینها همان کسانی هستند که از عذاب سخت بیرون آمدند. ایشان لباس‌های خود را با خون «بره» شسته و سفید کردند.^{۱۵} به همین جهت، اکنون در حضور تخت خدا هستند و او را شبانه روز در عبادتگاه او خدمت می‌کنند. او که بر تخت نشسته است، ایشان را در حضور خود پنهان می‌دهد.^{۱۶} آنان از این پس، از گرسنگی و تشنگی و گرمای سوزان نیروز درامان خواهند بود،^{۱۷} زیرا «بره» که پیش نشست ایستاده است، ایشان را خواراک داده، چوپان آنان خواهد بود و ایشان را به چشم‌های آب حیات هدایت خواهد کرد؛ و خدا هر اشکی را از چشمان ایشان پاک خواهد نمود.

مهر هفتم: سکوت مطلق

هنگامی که «بره» مهر هفتم را گشود، در آسمان نزدیک به نیم ساعت سکوت مطلق برقرار شد.^{۱۸} سپس دیدم که هفت فرشته در حضور خدا ایستاده‌اند. به ایشان هفت شیبور داده شد.

رؤیای هفت شیبور

^{۱۹} پس از آن، فرشته دیگری آمد و در کنار قربانگاه ایستاد. در دست او آتشدانی برای سوزاندن بخور بود. پس به او مقدار زیادی بخور دادند تا با دعاهای مؤمنین بیامیزد و بر روی قربانگاه زرین که پیش نشست خدا قرار دارد، تقدیم کنند. آنگاه بوى معطر بخور، آمسخته به دعاهای مؤمنین، از دست فرشته به پیشگاه خدا بالا رفت.

^{۲۰} سپس آن فرشته، آتشدان را از آتش قربانگاه پر کرد و بسوی زمین انداخت. ناگاه، رعد و برق و وزله ایجاد شد.

^{۲۱} آنگاه، هفت فرشته‌ای که هفت شیبور داشتند، آمده شدند تا شیبورها را به صدا درآورند.

شیبور اول: تگرگ و آتش

^{۲۲} فرشته اول شیبور را به صدا درآورد. ناگهان، بر

آنکه بر تخت نشسته و از خشم بره پنهان کنید.^{۲۳} زیرا روز عظیم خشم آنان فرا رسیده است. پس کیست که تاب مقاومت داشته باشد؟

مهر شدن بندگان خدا

آنگاه چهار فرشته دیدم که در چهار گوش زمین ایستاده‌اند و نمی‌گذارند بادهای چهارگانه بر زمین بوزند، تا دیگر برگی بر درختان به حرکت در نیاید و دریا صاف و بی حرکت بمانند.^{۲۴} سپس فرشته دیگری را دیدم که از شرق می‌آمد و مهر بزرگ خدای زنده را به همراه می‌آورد. او به آن چهار فرشته‌ای که قدرت داشتند به زمین و دریا صدمه بزنند، گفت:^{۲۵} «دست نگه داریدا به دریا و زمین و درختان آسیبی نرسانید، تا مهر خدا را به پیشانی بندگان او بزنم.»

^{۲۶} در عروق^{۲۶} تعداد کسانی که از تمام قبیله‌های بنی اسرائیل مهر شدند، یکصد و چهل و چهار هزار نفر بود، از هر قبیله دوازده هزار. اسامی قبیله‌ها عبارت بودند از: یهودا، رُوبین، جاد، اشیر، نفتالیم، منسى، شمعون، لاوى، یسکارا، زیبولون، یوسف و بنیامین.

گروه بزرگ نجات یافتگان

^{۲۷} پس از آن، دیدم که گروه بزرگی از تمام ملتها، قبیله‌ها، نژادها و زیانها، در پیشگاه تخت و در برابر «بره» ایستاده‌اند. تعداد ایشان چنان زیاد بود که امکان شمارش وجود نداشت. ایشان لباسی سفید بر تن داشتند و در دستشان شاخه‌های نخل دیده می‌شد. آنان همگی با صدای بلند می‌گفتند: نجات ما از جانب خدای ما که بر تخت نشسته، و از جانب بره است.»

^{۲۸} در این هنگام، تمام فرشتگان گردانگرد تخت و رهبران و چهار موجود زنده ایستادند. سپس آنان در مقابل تخت سجدید کرده، خدا را پرستش نمودند.^{۲۹} و گفتند: «آمين! حمد و جلال و حکمت، سپاس و حرمت، قدرت و قوت از آن خدای ما باد، تا به ابدا آمين!»

^{۳۰} آنگاه یکی از آن بیست و چهار رهبر به من رو

ایشان قوت داده شد تا مانند عقرها نیش بزند.^۳ اما به ایشان گفته شد که با علف و گیاه و درختان کاری نداشته باشند، بلکه فقط به کسانی آسیب برسانند که مهر خدا را بر پیشانی خود ندارند.^۴ به ایشان اجازه داده شد که مردم را برای مدت پنج ماه آزار و شکنجه دهنده تا ایشان مانند کسی که عقرب گزیده باشد، درد بکشند؛ اما به ملخها اجازه کشتن مردم داده نشد.^۵ در آن زمان، مردم آرزوی مرگ خواهند کرد، اما مرگ از ایشان خواهد گریخت.

^۶ ملخها شیه اسبانی بودند که برای جنگ آراسته شده‌اند. بر روی سرشان چیزی شیه تاجهای زرین قرار داشت و صورشان همچون صورت انسان بود.^۷ ایشان مویی بلند مانند موی زنان، و دندانهایی مانند دندانهای شیران داشتند.^۸ زره‌هایی که پوشیده بودند، مانند زره آهینه جنگ بود. صدای بالهایشان نیز مثل صدای هجوم لشکری بود که با ازابه‌های جنگی به میدان رزم حمله می‌برد.^۹ آنها دمهای نیشداری مانند دم عقرب داشتند که با آنها می‌توانستند مردم را تا پنج ماه آزار دهنند.^{۱۰} پادشاه آنها، همان فرشته چاه بی‌انتهایست، که به زیان عبری او را «آبدون» و به یونانی «اپولیون» می‌نامند، و معنی آن، «ناپاود کننده» می‌باشد.

^{۱۱} یک وای یعنی یک بلاگذشت. اما هنوز دو بلای دیگر در راه است.

شیپور ششم: دیوهای کشتار

^{۱۲} وقتی فرشته ششم شیپور را نواخت، از چهار گوشه قربانگاه زرین که در حضور خدا قرار داشت، صدایی شنیدم،^{۱۳} که به فرشته ششم گفت: «آن چهار فرشته شیطان را که در رود بزرگ فرات بسته شده‌اند، آزاد سازه»^{۱۴} آنگاه آن چهار فرشته که برای چنین روز و ساعتی آمده شده بودند، آزاد شدند تا یک سوم مردم را بکشند.^{۱۵} شنیدم که آنها دویست میلیون جنگجوی سواره در اختیار داشتند.

^{۱۶} اسبان و سواران ایشان را در رفیع دیدم. سواران آنان، زره جنگی به تن داشتند که بعضی به رنگ سرخ آتشین، بعضی آبی آسمانی و بقیه به

روی زمین تگرگ و آتش و خون بارید، بطوری که یک سوم زمین آتش گرفت و یک سوم درختان با تمام سبزه‌ها سوخت.

شیپور دوم: کوه آتشین

^{۱۷} فرشته دوم شیپور را نواخت. ناگاه چیزی مثل کوهی بزرگ و آتشین به دریا افتاد، بطوریکه یک سوم تمام کشتی‌ها غرق شدند و یک سوم دریا ماند خون، سرخ شد، و یک سوم تمام ماهیها مردند.

شیپور سوم: ستاره «تلخ»

^{۱۸} وقتی فرشته سوم شیپور را به صدا درآورد، ستاره‌ای شعلهور از آسمان بر روی یک سوم رودخانه‌ها و چشمه‌ها افتاد.^{۱۹} نام آن ستاره «تلخ» بود؛ و هنگامی که وارد یک سوم تمام آبهای زمین شد، آبها تلخ گردیدند و بسیاری بعلت تلخی آن جان سپردنده.

شیپور چهارم: تاریکی نور آسمان

^{۲۰} سپس فرشته چهارم شیپور را نواخت. همان لحظه ضریبای به یک سوم خورشید و ماه و ستارگان وارد آمد، بطوریکه یک سوم آنها تاریک شد. به این ترتیب، یک سوم روز و یک سوم شب در تاریکی فرو رفت.^{۲۱} همچنانکه غرق تماشا بودم، عقایب دیدم که در وسط آسمان پرواز می‌کند و به آواز بلند می‌گوید: «وای، وای، وای بحال اهالی زمین، زیرا اکنون آن سه فرشته دیگر نیز شیپور خود را به صدا درخواهند آورده».

شیپور پنجم: چاه بی‌انتها

^{۲۲} هنگامی که فرشته پنجم شیپور را به صدا درآورد، دیدم که «ستاره‌ای» از آسمان بر زمین افتاد. به این ستاره، کلید چاهی را دادند که انتها نداشت. وقتی با آن کلید، چاه را باز کرد، دودی مانند دود کوره‌ای بزرگ برخاست، بطوریکه آفتاب و هوای دود چاه تیره و تار شد.^{۲۳} سپس از میان دود، ملخهایی بیرون آمدند، روی زمین را پوشاندند؛ و به

^۱ پس به او نزدیک شدم و از او خواستم طومار را به من بدهد. گفت: «بگیر و بخورا وقتی آن را در دهان گذاشتی، مانند عسل شیرین خواهد بود، اما وقتی خوردي معدهات تلخ خواهد شد.» ^{۱۰} پس طومار را گرفتم و خوردم. درست همانگونه که گفته بود، در دهان شیرین بود، اما وقتی خوردم، معده ام تلخ شد. ^{۱۱} آنگاه به من گفت: «تو باید باز هم درباره قومها، نژادها، زبانها و پادشاهان بسیار، پیشگویی نمایی.»

دو شاهد خدا

^{۱۱} به من یک چوب اندازه گیری دادند و گفتند: «برو و قسمت داخلی عبادتگاه و همچنین قربانگاهی را که در آنست اندازه بگیر، و بعد کسانی را که در آن عبادتگاه پرسش می کنند، بشمار. ^۲ اما محوطه بیرونی را اندازه نگیر زیرا به سایر قومها و اگذار شده است؛ ایشان به مدت چهل و دو ماه شهر مقدس^۳ را پایمال خواهد کرد. ^۳ اما من دو شاهد خود را خواهم فرستاد و به آنان قدرت خواهم داد تا پلاس پوشیده، برای مدت هزار و دویست و شصت روز پیغام مرا به گوش مردم برسانند.»

^۴ این دو شاهد همان دو درخت زیتون و دو چراغدان هستند که در حضور خدای تمام زمین می ایستند. ^۵ هر که بخواهد به ایشان اذیت و آزاری برساند، با آتشی که از دهانشان بیرون می آید، نابود خواهد شد. ^۶ ایشان، در این سه سال و نیم که پیغام خدا را به مردم اعلام می کنند، قدرت خواهد داشت هرگاه که بخواهند، مانع بارش باران گرددند، چشمهاي آب را به خون تبدیل کنند و جهان را به بلایای گوناگون دچار سازند.

ظهور جانور عجیب

^۷ وقتی آن دو نفر دوره سه سال و نیمة شهادت خود را به پایان برسانند، آن جانور عجیب که از چاه بی انتها بیرون می آید، به ایشان اعلان جنگ خواهد داد و ایشان را شکست داده، خواهد کشت. ^۸ اجداد آنان نیز سه روز و نیم در خیابانهای شهر بزرگ، به

رنگ زرد بود. سر اسبان ایشان، بیشتر به سر شیران شباهت داشت و از دهانشان دود و آتش و گوگرد بیرون می آمد که یک سوم مردم را از بین بردا. ^۹ قدرت مرگبار آنها، نه تنها در دهانشان بلکه در دمshan نیز بود، زیرا دمshan شیوه سر مارهای بود که نیش می زند و زخمهاي کشنهای ایجاد می کنند.

^{۱۰} کسانی که از این بلایا جان سالم بدر بردن، باز حاضر نشدند خدا را بیرونستند. ایشان حاضر نبودند از پرسش شیطان و بتهاي طلا و نقره و مس و سنگ و چوب دست بکشند، بتهایی که نه می بینند، نه می شونند و نه حرکت می کنند. ^{۱۱} اینان نمی خواستند از آدم کشی، جادوگری، زنا و دزدی دست بکشند و بسوی خدا باز گردند.

طومار کوچک در دست فرشته

^{۱۰} سپس فرشته نیرومند دیگری را دیدم که از آسمان پایین می آمد. گردآگرد او را ابر فرآگرفته بود و بر فراز سرش رنگین کمانی قرار داشت. صورتش نیز همچون خورشید می درخشید و پایهایش مانند ستونهای آتش بود. ^۲ در دست او طومار کوچک بازی قرار داشت. او باي راستش را بر دریا و پاي چپش را بر زمین گذاشت، ^۳ و صدایی بلند چون غرش شیر برآورد. در جواب او هفت رعد سخن گفتند.

^{۱۱} آماده می شدم تا گفته رعدها را بنویس که ناگاه صدایی از آسمان به من گفت: «دست نگه دارا سخن رعدها ناید آشکار شود. آنها را نویس!»

^{۱۰} آنگاه فرشته ای که بر دریا و خشکی ایستاده بود، دست راست خود را بسوی آسمان بلند کرد، ^۰ و به کسی که تا به ابد زنده است و آسمان و زمین و دریا را با تمام موجودات آنها آفرید، قسم خورد که دیگر تأخیری پیش نخواهد آمد، ^۷ بلکه وقتی فرشته هفتم شیبور را بنوازد، نقشه خدا عملی خواهد شد.

^۸ همانگونه که خدا به اینیا خود و عده داده بود. طومار باز را از آن فرشته که بر دریا و خشکی ایستاده است، بگیر!

داوری نسایی و به خدمتگزارانت یعنی پامبران، ایمان داران و کسانی که به نام تو احترام می‌گذارند، از کوچک و بزرگ پاداش دهی. اینک وقت آن است که همه کسانی را که دنیا را به نابودی کشانده‌اند، نابود سازی.^۶

^۷ آنگاه خانه خدا در آسمان گشوده شد و صندوقی که عهد نامه خدا در آن بود، ظاهر گشت. سپس رعد و برق شد و آسمان غرید و تگرگ و زلزله پدید آمد.

شیپور هفتم: (۲) رویای زن

^۸ پس از آن، منظره عجیبی در آسمان دیده شد که از پیش آمد مهمی خبر می‌داد: زنی را دیدم که آفتاب را مانند لباس به تن کرده بود و در زیر پاهایش ماه قرار داشت و بر سرش تاجی با دوازده ستاره بود.^۹ زن، آبستن بود و از درد زایمان می‌تالید و برای زاییدن دقیقه شماری می‌کرد.

شیپور هفتم: (۳) اژدها، دشمن زن آبستن ناگهان، اژدهای سرخی ظاهر شد که هفت سر، هفت تاج و ده شاخ داشت.^{۱۰} او با دمش یک سوم ستارگان را بدنبال خود کشید و بر زمین ریخت. اژدها در مقابل زن که در حال زاییدن بود، ایستاد تا نوزاد او را ببلعد.^{۱۱} زن پسری زاید. این پسر با قدرتی مستحکم بر تمام قومها حکومت خواهد کرد. پس وقتی پسر به دنیا آمد، او را به سوی خدا و تخت او بالا بردن.^{۱۲} اما مادرش به بیابان فرار کرد. خدا آنجا را برای او آماده کرده بود تا به مدت هزار و دویست و شصت روز از او مراقبت کنند.

جنگ در آسمان

^{۱۳} سپس در آسمان جنگی روی داد. میکائیل و فرشتگان زیر فرمان او با اژدها و فرشتگان خیثیت او جنگیدند.^{۱۴} اژدها شکست خورد و همراه فرشتگانش از آسمان رانده شد.^{۱۵} بلی، این اژدهای بزرگ، یعنی آن مار قدیمی که اسمش ابلیس یا شیطان است و همان کسی است که تمام مردم دنیا را فربیت می‌دهد،

نمایش گذاشته خواهد شد. این شهر از نظر ظلم و فساد شیوه سدهم و مصر است و جایی است که خداوند ایشان نیز بر روی صلیب کشته شد. در این مدت، به کسی اجازه داده نمی‌شود جنازه ایشان را دفن کند، و مردم از قوهای مختلف آنها را تماسا خواهند کرد.^{۱۶} در سراسر دنیا، همه برای مرگ این دو سخنگوی خدا که ایقطر مردم را به تنگ آورده بودند، به جشن و پایکوبی خواهند پرداخت و برای یکدیگر هدیه خواهند فرماد.

^{۱۷} اما پس از سه روز و نیم، روح حیات بخش از جانب خدا وارد جسم آن دو خواهند شد و ایشان بر پایهای خود خواهند ایستاد. با دیدن این صحنه، همه دچار وحشتی هولناک خواهند شد،^{۱۸} و صدایی از آسمان خواهند شنید که به آن دو می‌گوید: «به اینجا بالا بیایید»، آنگاه ایشان در برابر چشمان حیرت زده دشمنان، با ابرها به آسمان بالا خواهند رفت.

^{۱۹} در همان لحظه، زلزله شدیدی رخ خواهند داد که یک دهم شهر را با خاک یکسان خواهد کرد و هفت هزار نفر کشته خواهند شد. آنگاه کسانی که زنده مانده‌اند، از ترس، خدای آسمان را پرسش خواهند کرد.

شیپور هفتم: (۱) پرستش در آسمان

^{۲۰} دو بلاگذشت. بلای سوم بزدیوی از راه خواهد رسید.

^{۲۱} درست در همین هنگام که فرشته هفتم شیپور خود را به صدا درآورد، از آسمان صدایهای بلندی به گوش رسید که می‌گفتند: «سلطنت جهان از آن خداوند ما و مسیح او شد و او تا ابد سلطان است».

^{۲۲} آنگاه بیست و چهار رهبر روحانی که در حضور خدا بر تخت‌های خود نشسته بودند، روی بر زمین نهاده، او را سجده کردند،^{۲۳} و گفتند: «ای خداوند، خدای توانا و بی‌همتا که هستی و بودی، تو را سپاس می‌گوییم که قدرت عظیم خود را به دست گرفته و سلطنت را شروع کرده‌ای.^{۲۴} قومها بر تو خشمناک بودند، اما اکنون تویی که باید بر آنان خشمناک شوی. اینک وقت آن است که مردگان را

خرس و دهانش مانند دهان شیر بود. اژدها ناج و تخت و قدرت و اختیارات خود را به او بخشید.

^۳ یکی از سرهایش را دیدم که زخم کشنهای برداشته بود، ولی خود به خود خوب شد! آنگاه تمام مردم دنیا از این معجزه غرق در حیرت شدند و جانور را با ترس و احترام پیرروی کردند.^۴ آنان اژدها را که چنین قدرتی به آن جانور داده بود، ستایش کردند. جانور را نیز پرستش کرده، گفتند: «کیست به بزرگی او؟ که می‌تواند با او بجنگد؟»^۵

⁵ سپس اژدها آن جانور را تحریک کرد تا به گزافه گویی پردازد، و به او خیار داد تا امور دنیا را به مدت چهل و دو ماه به دست گیرد.^۶ در تمام این مدت، به اسم خدا و خانه خدا و تمام کسانی که در آسمانند کفر می‌گفت، اژدهاها به اوقദرت داد تابا خلق خدا جنگیده، ایشان را شکست دهد و بر تمام قومها و قبیله‌ها از هر زیان و نزد دنیا حکومت کند؛^۷ همه مردم دنیا نیزاو را پرستش خواهند کرد. اما کسانی که نامشان از آغاز آفرینش، در دفتر زندگان که متعلق به بره است، نوشته شده، او را پرستش نخواهند نمود.

⁸ هر که می‌تواند گوش دهد، به دقت گوش کند:
^۹ از خلق خدا هر که قرار است زندانی شود، زندانی خواهد شد، و هر که قرار است با شمشیر کشته شود، کشته خواهد شد. ولی دلسرد نشوید، چون این فرصتی است تا صبر و ایمانتان را در عمل نشان دهید.

جانوری از زمین

^{۱۰} سپس جانور عجیب دیگری دیدم که از داخل زمین بیرون آمد. این جانور دو شاخ داشت، مانند شاخهای بره، و صدای وحشتاکش مثل صدای اژدها بود.^{۱۱} او تمام قدرت آن جانور اول را که از زخم کشنه خود خوب شده بود، به کار می‌گرفت و از تمام دنیا می‌خواست که جانور اول را پرستند.^{۱۲} او پیش چشمان همه دست به معجزات باور نکردنی می‌زد و از آسمان آتش به زمین می‌آورد.^{۱۳} او در حضور جانور اول قدرت می‌یافت تا این کارهای

با تمام دارو دسته اش بر زمین افکنده شد.

اعلام پیروزی آسمان

^{۱۰} آنگاه در آسمان صدایی بلند شنیدم که اعلام می‌کرد: «زمان نجات و قدرت و سلطنت خدا و حکومت بر حق مسیح او رسیده است! چون مدعی برادران ما که روز و شب در پیشگاه خدای ما به برادران ما تهمت می‌زد، سقوط کرد.^{۱۱} برادران ما با خون بره و با بیان حقیقت، او را سرکوب کردند. ایشان جانشان را درین نداشتند بلکه آن را در راه خدمت خدا ثار کردند.^{۱۲} پس ای آسمانها شادی کنید! ای ساکنان آسمان شاد باشید! اما وای به روزگار شما ای اهالی زمین، زیرا شیطان با خشم زیاد به سراغ شما آمده است، زیرا می‌داند که فرصت زیادی ندارد.^{۱۳}

دشمنی اژدها با زن

^{۱۴} چون اژدها دید که به زمین افتدند، دست آزار به سوی زنی که پسر را زاییده بود دراز کرد.^{۱۵} اما به زن دو بال عقاب بزرگ دادند تا به بیان پرواژ کند، و در آنجا سه سال و نیم از گزند مار که همان اژدهاست، در امان باشد.^{۱۶} ناگاه از دهان مار، سیل آب به سوی زن جاری شد تا او را در کام خود فرو برد.^{۱۷} اما زمین به یاری زن شافت و دهان باز کرد و سیل را فرو برد!^{۱۸} آنگاه اژدها به زن خشم گرفت و رفت تا با قیمه فرزندان او بجنگد. فرزندان آن زن همان کسانی هستند که فرمان خدا را اطاعت می‌کنند و به حقیقتی که به وسیله عیسی آشکار شده، پای بند می‌باشند. پس اژدها به کنار دریا رسید و در آنجا به انتظار نشست.

جانوری از دریا

^{۱۹} در این هنگام جانور عجیبی را در رویا دیدم که از دریا بالا می‌آمد. این جانور هفت سر داشت و ده شاخ. روی هر شاخ او یک تاج بود و روی هر سر او نام کفرآمیزی نوشته شده بود. آین جانور شیه پلنگ بود اما پاهایش مانند پاهای

آسمان پرواز می‌کرد و پیغام شاد انجیل جاودائی را برای اهالی زمین می‌برد تا به گوش هر قوم و قبیله، از هر زبان و نژاد برساند.^۷ فرشته با صدای بلند می‌گفت: «خدا را احترام و تعجیب کنید، زیرا وقت آن رسیده است که مردم را داوری کند. او را پرستید که آسمان و زمین و دریا و چشمه‌ها را آفرینده است».

فرشته ویرانی

^۸ پس فرشته دیگری را دیدم که به دنبال او آمد و گفت: «بابل، آن شهر بزرگ ویران شد، زیرا تمام قومهای دنیا را فاسد می‌کرد و آنها را وامی داشت از شراب فساد و هرزگی او مست شوند».

فرشته داوری

^۹ پس فرشته سوم آمد و فریاد زد: «کسانی که آن جانور و مجسمه‌اش را پرستند و علامت مخصوص او را بر پیشانی یا دست خود بگذارند،^{۱۰} جام غضب و مکافات خدا را که در آن هیچ تخفیف و استثنای نیست، خواهند نوشید و در حضور فرشتگان مقدس و «بره»، در شعله‌های آتش عذاب خواهند کشید.^{۱۱} دود آتشی که ایشان را عذاب می‌دهد تا ابد بالا داشت، زیرا آن جانور و مجسمه‌اش را پرستیدند و علامت اسم او را بر بدن خود گذاشتند.^{۱۲} پس بگذارید خلق خدا نامید نشوند و هرگونه آزار و اذیت را تحمل کرده، دستورهای خدا را اطاعت نمایند و ایمان خود را به عیسی نگاه دارند».

پاداش شهداء

^{۱۳} آنگاه، صدایی از آسمان شنیدم که به من می‌گفت: «این را بنویس: خوشحال کسانی که در راه مسیح شهید شده‌اند. زیرا روح خدا می‌گوید: حالا دیگر از تمام دردها آسوده می‌شوند، و به خاطر کارهای خوبی که کرده‌اند پاداش می‌گیرند».

زمین آماده داوری است

^{۱۴} پس همینطور که نگاه می‌کردم، ابری سفید

عجیب را نجات داده، مردم دنیا را فرب بدده و ایشان را وادار سازد مجسمه بزرگی از جانور اول بسازند، همان جانوری که از زخم شمشیر جان سالم بدر برد بود.^{۱۵} حتی او توانست به آن مجسمه جان بیخشد تا بتواند سخن گوید، و همه کسانی که او را نمی‌پرستند، به مرگ محکوم کنند.^{۱۶} از این گذشته، بزرگ و کوچک، قفیر و غنی، برد و آزاد را وادار کرد تا علامت مخصوص را بروی دست راست یا پیشانی خود بگذارند؛^{۱۷} و هیچ کس نمی‌توانست شغلی به دست آورد تا چیزی بخرد مگر این که علامت مخصوص این جانور، یعنی اسم یا عدد او را بر خود داشته باشد.^{۱۸} این خود معماهی است و هر که باهوش باشد می‌تواند عدد جانور را محاسبه کند. این عدد، اسم یک انسان است و مقدار عددی حروف اسم او به ۶۶۹ می‌رسد.

بره و آزادشدگان

^{۱۹} آنگاه بره را دیدم که در اورشلیم بر کوه صهیون ایستاده است. همراه او صدو چهل و چهار هزار نفر بودند که بر پیشانی شان نام او و نام پدر او نوشته شده بود.^{۲۰} آنگاه، صدایی از آسمان شنیدم که مانند ریزش آبشار و غرش بعد بود، اما در عین حال به نفمه چنگکنو ازان نیز شاهد داشت.^{۲۱} این گروه، در برابر تخت خدا و در مقابل آن چهار موجود زنده و بیست و چهار رهبر روحانی سرودی تازه می‌خواندند. این سرود را کسی نمی‌توانست بخواند، مگر آن صد و چهل و آزاد شده بودند.^{۲۲} زیرا نفر که از تمام دنیا بازخرید و آزاد شده بودند، مثل باکره پاک هستند و هر جا بره می‌رود، او را دنبال می‌کنند. این اشخاص از بین مردم خریداری شده‌اند تا به عنوان هدیه مقدس به خدا و بره تقدیم شوند.^{۲۳} ایشان پاک و بی عیب هستند و حتی یک دروغ از دهانشان خارج نشده است.

فرشته حامل پیام انجیل

در این هنگام، فرشته دیگری را دیدم که در وسط

حق و عدل است راههای تو،
ای پادشاه قومها!
ای خداوند،
کیست که از تو نترسد؟
کیست که نام تو را حرمت ندارد؟
زیرا تها تو پاکی.
همه قومها خواهند آمد
و در پیشگاه تو پرستش خواهند کرد،
زیرا کارهای خوب تو را می‌بینند.^۵
سپس، نگاه کردم و مقدس ترین جایگاه حضور
خدا را در آسمان دیدم که به روی همه کاملاً باز بود.^۶
آن هفت فرشته که هفت بلا رانگاه داشته بودند
تا بر زمین بریزند، از حضور خدا بیرون آمدند. ایشان
لباس سفید بی‌لکه‌ای بر تن داشتند که از کتان پاک
بود، و دور سینه‌شان نیز کمریندی طلایی بسته بودند.^۷
یکی از آن چهار موجود زنده، به هر یک از
فرشتگان، جامی زرین داد که پر از غصب خدای
زندۀ ابدی بود.^۸ در همین وقت، جایگاه مقدس از
دود قدرت و جلال خدا پر شد، به طوری که دیگر
کسی نمی‌توانست داخل شود، تا این که آن هفت
فرشته، هفت بلا را ریختند و تمام کردند.

آنگاه از جایگاه مقدس صدایی بلند شنیدم
۱۶ که به آن هفت فرشته می‌گفت: «بروید و
هفت جام غصب خدا را بر زمین خالی کنید.»

جام اول: زخم

پس فرشته اول بیرون رفت و وقتی جام خود را
بر زمین خالی کرد، در بدن کسانی که نشان آن جانور
خیث را داشتند و مجسمه‌اش را پرستش می‌کردند،
زخم‌هایی در دناتک و وحشتاتک بوجود آمد.

جام دوم: مرگ در دریا

فرشتة دوم جامش را در دریا ریخت و آب دریا
مثل خون مرده شد، و تمام جانوران دریایی مردند.

جام سوم: آب، خون می‌شود

سپس فرشته سوم جام خود را بر رودخانه‌ها و

دیدم که یک نفر شبیه انسان بر آن نشسته است. بر سر او، تاجی زرین و در دستش داس تیزی به چشم می‌خورد.^۹ فرشته دیگری از درگاه خداوند آمد و به کسی که بر این نشسته بود، با صدای بلند گفت: «داس را به کار بینداز و دروکن، چون وقت درو است و محصول زمین رسیده است،^{۱۰} پس او که بر این نشسته بود، داس خود را به کار انداخت و محصول زمین درو شد.

^{۱۱} پس از آن، فرشته دیگری از درگاه خداوند، در آسمان، سر رسید. او نیز داس تیزی در دست داشت.^{۱۲} درست در همین وقت، فرشته‌ای دیگر از قربانگاه بیرون آمد که قدرت و اختیار آتش در دست او بود. او به فرشته‌ای که داس در دست داشت گفت: «حالا داست را به کار انداز تا خوشها را از تاک زمین بچینی، چون انگورهای رسیده و برای داوری آمده شده است،^{۱۳} پس آن فرشته، زمین را با داشتن درو کرد و انگورهای را در ظرف بزرگ غصب خداریخت.^{۱۴} انگورها را در داخل آن ظرف که در خارج شهر بود، با آنقدر فشردند تا رودی از خون جاری شد که طولش ۱۶۰۰ تیر پرتاب بود و ارتقا عش بدهنه یک اسب می‌رسید.

هفت بلای آخر

در آسمان علامت عجیب دیگری دیدم که از پیش آمد مهمی خبر می‌داد: هفت فرشته، هفت بلای آخر را نگاه داشته بودند که بر زمین بریزند، تا سرانجام خشم و غصب خدا فروکش کنند.

سپس، در برابر خود چیزی شبیه دریای آتش و بلور دیدم که موج می‌زد. در کنار دریا کسانی ایستاده بودند که بر آن جانور خیث و مجسمه‌اش و بر آن علامت و عددش پیروز شده بودند. همه آنان چنگک‌هایی در دست داشتند که خدا به ایشان داده بود،^{۱۵} و سرود (موسی)، خدمتگزار خدا و سرود «بره» را می‌خواندند، و می‌گفتند:

(بزرگ و باشکوه است کارهای تو،
ای خدای بی‌همتا!

جنگ کنند.

^{۱۵} حال توجه کنید که عیسی مسیح چه می‌گوید: «مانند دزد، زمانی که منتظر نیستید می‌آیم! خوشحال کسی که برای بازگشت من آماده است و لباس خود را نگاه می‌دارد مبادا برهنه راه رود و رسو شود».

^{۱۶} آنگاه تمام لشکرهاي جهان را در محلی گرد آوردنده که به زبان عبری آن را «حارم‌مدون» (یعنی «کوه مجدو») می‌نامند.

جام هفتم: خرابی‌هایی از هوا

^{۱۷} فرشته هفتم نیز جامش را در هوا خالی کرد. آنگاه از تخت، از جایگاه مقدس آسمان، صدایی بلند شنیدم که می‌گفت: «همه چیز به پایان رسید».

^{۱۸} در آن هنگام، چنان رعد و برق و زمین لرزه شدیدی شد که در تاریخ بشر سابقه نداشت. ^{۱۹} شهر بزرگ بابل نیز سه قسمت گردید و سایر شهرهای دنیا هم به صورت توده‌های پاره سنگ درآمدند. به این ترتیب خدا از گناهان بابل چشم پوشی نکرد، بلکه جام غضب خود را تا آخرین قطه، به او نشانید؛ ^{۲۰} جزیره‌ها نابدید و کوهها زیرپرورد شدند؛ ^{۲۱} تنگرگ و حشتاکی بر سر مردم بارید، تنگرگی که هر دانه آن پنجاه کیلو بود! و مردم برای این بلای و حشتاک به خدا کفر و ناسزا گفتند.

رؤیای فاحشة معروف دنیا

آنگاه یکی از آن هفت فرشته که بلاما رابر روی زمین ریخته بود، نزد من آمد و گفت: «همراه من بیا تا به تو نشان دهم که بر سر آن فاحشة معروف که بر آبهای دنیا نشته است، چه خواهد آمد، ^{۲۲} زیرا پادشاهان دنیا با او زناکرده‌اند و مردم دنیا از شراب زنای او سرمست شده‌اند».

^{۲۳} روح خدا مرا در خود فروگرفت و فرشته مرا به بیابان برد. در آنجا زنی را دیدم که بر روی یک حیوان سرخ رنگ نشسته بود. حیوان هفت سر و دو شاخ داشت، و بر روی بدنش، شعارهای کفرآمیزی نسبت به خدا نوشته شده بود. ^{۲۴} لباس زن، سرخ و ارغوانی، و جواهرات او از طلا و سنگهای قیمتی و

چشمدها ریخت و آب آنها به خون تبدیل شد. ^۵ آنگاه شنیدم که این فرشته که فرشته آبها بود، می‌گفت: «ای خدای پاک که هستی و بودی، این مردم سزاوار چنین مجازاتی هستند، ^۶ زیرا خلق تو و ایشان را کشتن و زمین را با خونشان رنگین ساختند. ^۷ حال، زمان آن است که خون ایشان را بریزی، چون حشان است».

^۷ آنگاه صدایی از قربانگاه شنیدم که می‌گفت: «بلی ای خداوند، ای خدای توانه، تو از روی حق و عدل داوری و مجازات می‌کنی».

جام چهارم: حرارت سوزان

^۸ سپس فرشته چهارم جامش را روی خورشید خالی کرد تا خورشید با آتش خود همه را بسوزاند. ^۹ پس همه از آن حرارت شدید سوختند. اما به جای این که از افکار و رفاقت بد خود دست بکشند و خدا را جلال دهند، بسبب این بلاها به او کفر می‌گفتند.

جام پنجم: بلای تاریکی

^{۱۰} فرشته پنجم جامش را بر تخت آن جاندار خیث ریخت، به طوری که تاج و تخت او در تاریکی فرو رفت، و دار و دسته او از شدت درد، لبهای خود را می‌گزیدند. ^{۱۱} ایشان نیز از درد زخمها خود، به خدای آسمان کفر گفتند و از رفتار بد خود دست نکشیدند.

جام ششم: رودخانه بزرگ خشک می‌شود

^{۱۲} فرشته ششم جامش را بر رودخانه بزرگ فرات خالی کرد و آب رودخانه خشک شد، به طوری که پادشاهان مشرق زمین توانستند نیروهای خود را بدون برخورد با مانع بسوی غرب ببرند. ^{۱۳} در این هنگام، دیدم که سه روح ناپاک به شکل قوریاغه، از دهان ازدها و آن جاندار خیث و پیامبر دروغین بیرون آمدند. ^{۱۴} این روح‌های ناپاک که می‌توانند معجزه نیز بکنند، به سراغ تمام فرمانروایان جهان رفتند تا در آن روز عظیم داوری خدا، آنها را به ضد خداوند وارد

نشسته است، نشانه‌گروههای مختلف مردم از هر نژاد و قوم است.

^{۱۵} حیوان سرخ رنگ و ده شاخش که معرف آن ده پادشاهی هستند که با او سلطنت می‌کنند، همه از آن زن بیزارند؛ پس بر او هجوم آورده، غارت شن خواهند کرد و او را لخت و عربان در آتش رها خواهند نمود، ^{۱۶} زیرا خدا فکری در سرشان گذاشته تا نقشه او را عملی کنند و اختیار اشان را به حیوان سرخ بدستند تا به این وسیله کلام خدا عملی شود. ^{۱۷} این زن که در رؤیا دیدی، نشانه شهر بزرگی است که بر پادشاهان دنیا سلطنت می‌کند.

نابودی نهایی بابل

بعد از این رؤیاها، فرشته دیگری را دیدم که با اختیار تمام از آسمان پایین آمد. این فرشته چنان می‌درخشید که تمام زمین را روشن ساخت. ^{۱۸} او با صدای بلند فریاد می‌زد: «بابل بزرگ ویران شدای کلی ویران شد! بابل کمیگاه دیوها و شیاطین و ارواح ناپاک شده است. ^{۱۹} زیرا تمام قومها از شراب شوم زنای آن، سرمست شده‌اند. پادشاهان دنیا در آنجا خوشگذرانی کرده‌اند، و تاجران دنیا از زندگی پر تجمل آن ثروتمند شده‌اند».

^{۲۰} در این وقت، از آسمان صدای دیگری شنیدم که می‌گفت: «ای خلق من، از این شهر دل بکنید و خود را با گناهانش آلوده نسازید، و گرنه شما نیز به همان مكافات خواهید رسید. ^{۲۱} زیرا گناهانش تا فلک بر روی هم انباشته شده است. از این‌رو خداوند آماده است تا او را به مجازات جنایتهاش برساند. ^{۲۲} پس برای کارهای زشتش دو چندان به او سزا دهید. آن‌همه جامهای شکنجه که برای دیگران پر کرد، دو برابر بخودش بنوشانید. ^{۲۳} تا حال زندگی‌اش غرق در تجمل و خوشگذرانی بوده است؛ از این پس آن را با شکنجه و عذاب لبریز کنید. می‌گوید: «من بیوه‌ی نوا نیستم؛ من ملکه این تاج و تخت می‌باشم؛ هرگز رنگ غم و اندوه را نخواهم دید. ^{۲۴} پس در عرض یک روز، مرگ و عزا و قحطی دامنگیر او خواهد شد و او در آتش خواهد سوخت. چون خداوند توانا این شهر

مروارید بود و در دستش یک جام طلایی داشت که پر بود از فساد و زنا. ^{۲۵} بر پیشانی او این اسم مرموز نوشته شده بود: «بابل بزرگ»، مادر فاحشه‌ها و فساد دنیا.

شرح رؤیا

^{۱۶} در این لحظه، متوجه شدم که آن زن مست است؛ او سرمست از خون خلق خدا و شهدای عیسی بود. من با ترس و وحشت به او خیره شدم. ^{۱۷} فرشته پرسید: «چرا متعجب شدی؟ من به تو خواهم گفت که این زن کیست و آن حیوان که این زن سوارش شده، چه کسی است. ^{۱۸} زمانی در بدن آن حیوان، رمقو بود، ولی حالا دیگر نیست. با وجود این، از چاه بی‌انتها به زودی بالا آید و در فنای ابدی فرو خواهد رفت. مردم دنیا، غیر از کسانی که اسماشان در دفتر زندگان نوشته شده بود، وقتی حیوان پس از مرگ، دوباره ظاهر شود، مات و مبهوت خواهد ماند.

^{۱۹} «حالا خوب فکر کن! هفت سر او، نشانه شهرهای مخصوصی است که روی هفت تپه ساخته شده‌اند، و این زن در آنجا خانه دارد. ^{۲۰} همچنین، نشانه هفت پادشاه هستند که پنج تن از آنان از بین رفته‌اند، ششمی فعلًا سلطنت می‌کند و هفتمی نیز به زودی می‌آید، اما زیاد دوام نخواهد آورد. ^{۲۱} آن حیوان سرخ رنگ که مرد، پادشاه هشتم است که قبل از دوره دوم سلطنتش، او نیز فنا می‌شود. ^{۲۲} ده شاخ او، نشانه ده پادشاه است که هنوز به قدرت نرسیده‌اند ولی برای مدت کوتاهی به پادشاهی رسیده، با او سلطنت خواهند کرد. ^{۲۳} همگی ایشان، با هم پیمانی را امضا خواهند کرد که به موجب آن، قدرت و اختیارات خود را به آن حیوان واگذار می‌نمایند، ^{۲۴} و با هم به جنگ «بره» خواهند رفت، اما از او شکست خواهند خورد، زیرا «بره» سرور سروران و شاه شاهان است و خلق او فراخوانده‌گان و برگزیدگان و وفاداران او می‌باشند».

^{۲۵} پس به من گفت: «آبها بی که آن زن روی آنها

رایه مکافات خواهد رساند.

۱۲۴۳

خواهند گفت: «افسوس، افسوس از این شهر بزرگ! از ثروتهای بی حد و اندازه اش، همه ما ثروتمند شدیم؛ و حال در یک لحظه همه چیز دود شده».

۲۰ اما توای آسمان، از سرنوشت بابل شاد باش او شما ای فرزندان و فرستادگان و خدمتگزاران خدا شادی کنیدا زیرا خدا سرانجام انتقام شما را از او گرفت.

شرح و سرنوشت بابل

۲۱ آنگاه، یک فرشته پرقدرت، تخته سنگی را که به شکل آسیاب بود برداشت و آن را به دریا انداخت و فریاد زد: «شهر بزرگ بابل تا ابد ناپدید خواهد شد، همان طور که این سنگ ناپدید شد.»^{۲۲} دیگر هرگز نوای موسیقی در این شهر شنیده نخواهد شد، و دیگر صدای آسیاب در آن بگوش نخواهد رسید.^{۲۳} دیگر هیچ چراغی در آن روشن نخواهد شد و صدای شادی عروس و داماد در آن شنیده نخواهد شد. تاجرانش زمانی بزرگترین سرمایه داران دنیا بودند و این شهر تمام قومها را با نیز نگاهی خود فریب می داد.^{۲۴} خون تمام فرستادگان و خلق خدا که شهید شدند، به گردن این شهر است.^{۲۵}

جشن و شادی در آسمان

۲۶ پس از آن، صدای گروه ییشاری را شنیدم که در آسمان مسروط شکرگزاری خوانده، می گفتند: «هَلْلُوِيَا، خدا را شکر! انجات از سوی خدای مامی آید. عزت و اکرام و قدرت فقط برازنده اوست، زیرا داوری او حق و عدل است. او فاحشة بزرگ را که زمین را بافساد خود آلوده می ساخت، مجازات نمود و انتقام خون خدمتگزاران خود را از او گرفت.»^{۲۷} ایشان بارها و بارها سراییده، می گفتند: «هَلْلُوِيَا، خدا را شکر! دود از خاکستر این شهر تا ابد بالا خواهد رفت!»

۲۸ آنگاه، آن پیست و چهار رهبر روحانی و چهار موجود زنده سجده کردند، خدا را که بر تخت نشته بود، پرستش نموده، گفتند: «آمین، هَلْلُوِيَا. خدا را شکر!»^{۲۹} و از غم و غصه، خاک بر سر خود ریخته،

گریه و زاری برای بابل

۲۰ آنگاه پادشاهان دنیا که با او زنا می کردند و از این کار لذت می بردن، وقتی بیتند دود از خاکستر ش بلند می شود، برایش عزا گرفته،^{۳۰} از ترس، دور از او خواهند ایستاد و ناله کنان خواهند گفت: «افسوس که بابل، آن شهر بزرگ در یک چشم به هم زدن نابود شده!»

۲۱ تاجران دنیا نیز برایش عزا گرفته، زارزار خواهند گردست، زیرا دیگر کسی نخواهد بود که اجنباس اشان را بخرد.^{۳۱} این شهر، بزرگترین خریدار اجنباس ایشان بود، اجنباسی نظیر طلا و نقره، سنگهای قیمتی و مروارید، کستانهای لطیف و ابریشمهای ارغوانی و قرمز، انواع چوبهای معطر و زیست آلات عاج، گرانترین کنده کاریهای چوبی، مس و آهن و مرمر، ادویه و عطر، بخور و پماد، کندر و شراب و روغن زیتون، آرد ممتاز و گندم، گاو و گوسفند، اسب و ارابه، برد و جانهای انسانها.

۲۲ تاجران اشکر بریزان خواهند گفت: «تمام چیزهای لذیذ و تجملات زیبا و خیره کننده که برایت آن قدر عزیز بود، هرگز دوباره نصیحت نخواهد شد. دیگر خبری از آنها نیست!»

۲۳ پس تاجرانی که با فروش این اجنباس ثروتمند شده اند، دور ایستاده، از خطیری که ایشان را تهدید می کند خواهند ترسید و گریه کنان خواهند گفت: «افسوس که آن شهر بزرگ با تمام زیبایی و ثروتش، در یک چشم بهم زدن دود شد! شهربی که مثل زن زیبایی بود که لباسهای نفیس از کنان ارغوانی و قرمز می پوشید و با طلا و سنگهای قیمتی و مروارید خود را زینت می داد.»

۲۴ صحابان کشته ها و ناخدا ایان و دریانور دان خواهند ایستاد و از دور^{۳۲} برای شهری که دود از خاکستر ش بالا می رود، اشک ریخته، خواهند گفت: ادر تمام دنیا، کجا دیگر چنین شهری پیدا خواهد شد؟^{۳۳} و از غم و غصه، خاک بر سر خود ریخته،

را سرکوب کند. او با عصای آهنین بر آنان حکمرانی خواهد نمود و با پایهای خود، شراب خشم خدای توانا را در چرخشت خواهد فشرد.^{۱۶} بر لباس و ران او نیز این لقب نوشته شده بود: «شاه شاهان و سرور سروران».

سفرهای از مردگان در جنگ

^{۱۷} سپس فرشتهای را دیدم که در آفتاب ایستاده بود و با صدای بلند به پرنده‌گان می‌گفت: «باید و بر سر سفرهای که خدا برای شما تدارک دیده است، جمع شوید.^{۱۸} باید و بخورید از گوشت پادشاهان و فرماندهان و زورمندان؛ از گوشت اسبان و سواران آنها، و از گوشت تمام انسانها، بزرگ و کوچک، برد و آزاد».

^{۱۹} آنگاه دیدم که آن جاندار خیث، حکومتهاي جهان و لشکريان آنها را گرد آورد تا با آن اسب سوار و لشکر او بجنگند.^{۲۰} اما جاندار خیث با پيامبر دروغينش گرفتار آمدند و هر دو زنده زنده به دريache آتش که با گوگرد می‌سوزد انداخته شدند؛ بلی، همان پيامبری که در حضور جاندار معجزات خيره کشته انجام می‌داد تا تمام کسانی را که علامت جاندار را داشتند و مجسمه‌اش را می‌برستیدند، فربت دهد.^{۲۱} آنگاه تمام دار و دسته او با شمشير تيزی که در دهان اسب سوار بود کشته شدند، و پرنده‌گان شکم خود را با گوشت آنان سير کردند.

اسارت هزار ساله شيطان

^{۲۰} سپس فرشتهای را دیدم که از آسمان پاين آمد. او کلید چاه بي انتها را همراه می‌آورد و زنجيري محکم نيز در دست داشت.^{۲۱} او ازدها را گرفت و به زنجيري كشيد و برای مدت هزار سال به چاه بي انتها افکند. سپس در چاه را بست و قفل کرد، تا در آن هزار سال نتواند هیچ قومی را فربت دهد. پس از گذشت اين مدت، ازدها برای چند لحظه آزاد گذاشته خواهد شد. ازدها، همان مار قدیم است که اهریمن، و شيطان نیز ناميده می‌شود.

۵ در اين هنگام، از ميان تخت، صدای ديگري آمد که می‌گفت: «شما اي خدمتگزاران خدا، کوچك و بزرگ، خدای ما را سپاس گويد و او را اكرام نمایيد».

^۶ سپس آواي خوش آهنگ ديگري را شنيدم، آواي همچون سرود گروهي عظيم که طنين آن چون امواج خروشان در ياهما و غرش پيابي رعدها بود، و می‌گفت: «هلهلوي، خدا را شکر! زيرا خداوند تواني ما سلطنت می‌کند.^۷ بيايد با يكديگر وجود و شادي كنيم و او را احترام نمایيم، زира زمان جشن عروسی بره فرا رسیده است. عروس او نيز خود را مهبا كرده،^۸ و به او اجازه داده شده تا پاکترين و سفيدترین و لطيف ترین لباس کان را پيوشد». مقصود از کان لطيف، همانا اعمال نيك خلق خدامست.

^۹ آنگاه فرشته به من گفت: «بنویس، خوشابحال کسانی که به جشن عروسی بره دعوت شده‌اند. اين را خداوند می‌فرماید».

^{۱۰} در اين هنگام به پاي او افتادم تا او را بيرستم. اما او گفت: «نه، چنین نکن! من نيز مانند تو، يكى از خدمتگزاران خدا هستم. من نيز مانند برادران تو، درباره ايمان به عيسى شهادت مى‌دهم. تمام اين پيشگويبها و هر آنچه که به تو نشان دادم، همه در وصف عيسى است».

كلمه خدا سوار بر اسب سفيد

^{۱۱} سپس دیدم که آسمان گشوده شد. در آنجا اسيبي سفيد بود که سوارش «امين و حق» نام داشت، زيرا به حق و عدل مبارزه و مجازات مى‌کند.^{۱۲} چشمان او مانند شعله‌های آتش بود و بر سر شما تاچهای فراوانی قرار داشت. بر پيشانی اش نيز نامي نوشته شده بود که فقط خودش معنی آن را مى‌دانست.^{۱۳} او جامه خون آلودی در برداشت و لقيش «كلمه خدا» بود.^{۱۴} لشکرهای آسماني که لباسهای کان سفيد و پاک بر تن داشتند، سوار بر اسبهای سفيد، به دنبال او مى‌آمدند.^{۱۵} از دهان او شمشير تيزی بيرون مى‌آمد تا با آن قومهای بي ايمان

از بزرگ و کوچک در برابر خدا استاده‌اند. دفترها یکی پس از دیگری گشوده شد تا به دفتر زندگان رسید. مردگان همگی بر طبق نوشته‌های این دفترها محاکمه شدند.^{۱۳} بنابراین، دریا و زمین و قبرها، مردهایی را که در خود داشتند، تحويل دادند تا مطابق اعمالشان محاکمه شوند.^{۱۴} آنگاه مرگ و دنیای مردگان به دریاچه آتش افکنده شد. اینست مرگ دوم، یعنی همان دریاچه آتش.^{۱۵} هر که نامش در دفتر زندگان نبود، به دریاچه آتش افکنده شد.

همه چیز تازه می‌شود

۳۹ سپس زمین و آسمان تازه‌ای را دیدم، چون آن زمین و آسمان اول ناپدید شده بود. از دریا هم دیگر خبری نبود.^{۱۶} و من، یوحنا، شهر مقدس اورشلیم را دیدم که از آسمان از جانب خدا پایین می‌آمد. چه منظرة باشکوهی بودا شهر اورشلیم به زیبایی یک عروس بود که خود را برای ملاقات داماد آماده کرده باشد!

از تخت، صدایی بلند شنیدم که می‌گفت: «خوب نگاه کن! خانه خدا از این پس در میان انسانها خواهد بود. از این پس خدا با ایشان زندگی خواهد کرد و ایشان خلق‌های خدا خواهند شد. بلی، خود خدا با ایشان خواهد بود.^{۱۷} خدا تمام اشکها را از چشمان آنها پاک خواهد ساخت. دیگر نه مرگی خواهد بود و نه غمی، نه نالهای و نه دردی، زیرا تمام اینها متعلق به دنیای پیشین بود که از بین رفت.^{۱۸}

آنگاه او که بر تخت نشته بود، گفت: «بین! الان همه چیز را نو می‌سازم» و به من گفت: «این را بنویس چون آنچه می‌گوییم، راست و درست است. دیگر تمام شد! من الف و یا، و اول و آخر هستم. من به هر که تشنه باشد از چشمۀ آب زندگانی به رایگان خواهم داد تا بنشود.^{۱۹} هر که پیروز شود تمام این نعمت‌ها را به ارت خواهد برد و من خدای او خواهم بود و او فرزند من.^{۲۰} ولی ترسوها که از پیروی من رو بر می‌گردانند و کسانی که به من ایمان ندارند، فاسدان و قاتلین و زناکاران، جادوگران و دروغگویان، و کسانی که به جای خدا بست می‌پرستند، جای همه در

قیامت اول

* آنگاه تختهایی دیدم و کسانی بر آنها نشستند و به ایشان اختیار و قدرت دادرسی دادند. سپس جانهای کسانی را دیدم که بسبب اعلام پیغام عیسی و کلام خدا سر برپیده شدند. همچنین جانهای آنانی را دیدم که جاندار خبیث و مجسمه‌اش را نپرستیده بودند و علامتش را برابر پیشانی و دستهای خود نداشتند. اینان همگی، زندگی را از سر نو آغاز کردند و با مسیح هزار سال سلطنت نمودند.

^{۱۵} این «قیامت اول» است. قیامت بعدی در پایان آن هزار سال رخ خواهد داد؛ در آن زمان، بقیه مردگان زنده خواهند شد.

* خوشبخت و مقدسند آنانی که در این قیامت اول سهمی دارند. اینان از مرگ دوم هیچ هراسی ندارند، بلکه کاهنان خدا و مسیح بوده، با او هزار سال سلطنت خواهند کرد.

نابودی نهایی شیطان

^۷ پس از پایان آن هزار سال، شیطان از زندان آزاد خواهد شد.^{۲۱} او بیرون خواهد رفت تا قومهای گوناگون یعنی جوج و ماجوج را فربد داده، برای جنگ متعدد سازد. آنان سپاه عظیمی را تشکیل خواهند داد که تعدادشان همچون ماسه‌های ساحل دریا بی شمار خواهد بود.^{۲۲} ایشان در دشت وسیعی، خلق خدا و شهر محبوب اورشلیم را از هر سو محاصره خواهند کرد. اما آتش از آسمان، از سوی خدا خواهد بارید و همه را خواهد سوزاند.

^{۱۰} سپس شیطان که ایشان را فربد داده بود، به دریاچه آتش افکنده خواهد شد. دریاچه آتش همان جایی است که با گوگرد می‌سوزد و آن جاندار خبیث و پیامبر دروغین او شانه روز، تا به ابد، در آنجا عذاب می‌کشند.

روز داوری آخر

^{۱۱} آنگاه تخت بزرگ سفیدی را دیدم. بر آن تخت کسی نشسته بود که زمین و آسمان از روی او گریخته و ناپدید شدند.^{۱۲} سپس مردها را دیدم که

لاجورد، سومی از عقیق سفید، چهارمی از زمرد، پنجمی از عقیق سرخ، ششمی از عقیق، هفتمی از زیرجد، هشتمی از یاقوت کبوتر، نهمی از یاقوت زرد، دهمی از عقیق سبز، یازدهمی از فیروزه و دوازدهمی از یاقوت بود.

^{۱۱} جنس دوازده دروازه شهر از مروارید بود، هر دروازه از یک قطعه مروارید. خیابان اصلی شهر از طلای ناب بود که مثل شیشه می‌درخشید.
^{۱۲} در شهر هیج عبادتگاهی دیده نمی‌شد، زیرا خدای توانا و «بره» را همه جا بدون هیچ واسطه‌ای پرسش می‌کردند.^{۱۳} این شهر احتیاجی به نور خورشید و ماه نداشت، چون شکوه و جلال خدا و «بره» شهر را روشن می‌ساخت.^{۱۴} نورش قومهای زمین را نیز نورانی می‌کرد، و پادشاهان دنیا می‌آمدند و جلال خود را نثار آن می‌کردند.^{۱۵} دروازه‌های شهر هرگز بسته نمی‌شود، چون در آنجا همیشه روز است و شیخ وجود ندارد.^{۱۶} عزت و جلال و افتخار تمام قومها به آن وارد می‌شود.^{۱۷} هیچ بدی یا شخص نادرست و فاسد اجازه ورود به آنجا را ندارد. این شهر فقط جای کسانی است که نامشان در کتاب زندگانی «بره» نوشته شده باشد.

^{۱۸} آنگاه رودخانه آب زندگانی را به من نشان داد که مثل بلور، صاف و زلال بود. رودخانه از تخت خدا و «بره» جاری می‌شد،^{۱۹} و از وسط جاده اصلی می‌گذشت. دو طرف رودخانه، درخان زندگانی قرار داشت که سالی دوازده بار میوه می‌دادند یعنی هر ماه یک نوع میوه تازه. برگهایش نیز شفابخش بود و برای درمان قومها بکار رفت.

^{۲۰} در شهر چیزی پیدا نخواهد شد که بد باشد، چون تخت خدا و «بره» در آنجا است. خدمتگزاران خدا، او را پرسش خواهند کرد،^{۲۱} و روی او را خواهند دید و نام او روی پیشانی شان نوشته خواهد بود.^{۲۲} در آنجا دیگر شب وجود نخواهد داشت. احتیاجی هم به چراغ و خورشید نخواهد بود، چون خداوند بزرگ نور ایشان خواهد بود و ایشان تا ابد سلطنت خواهند کرد.

دریاچه‌ای است که با آتش و گوگرد می‌سوزد. این همان مرگ دوم است.

رؤیای اورشلیم تازه

^{۲۳} آنگاه یکی از آن هفت فرشته که هفت جام بلای آخر را دارند، نزد من آمد و گفت: «همراه من بیا تا عروس را به تو نشان دهم. او همسر بره است.^{۲۴}

^{۲۵} سپس در یک رؤیا، مرا به قله کوه بلندی برد. از آنجا، شهر مقدس اورشلیم را دیدم که از جانب خدا از آسمان پایین می‌آمد.^{۲۶} شهر غرق در جلال و شکوه خدا بود، و مثل یک تکه جواهر قیمتی که بلورهای شفافش برق می‌زند، می‌درخشید.
^{۲۷} دیوارهای شهر، پهن و بلند بود. شهر دوازده دروازه و دوازده فرشته دریان داشت. اسامی دوازده قبیله بنی اسرائیل روی دروازه‌ها نوشته شده بود.^{۲۸} در هر طرف، یعنی در شمال، جنوب، شرق و غرب شهر، سه دروازه وجود داشت.^{۲۹} دیوارهای شهر دوازده پایه داشت که بر آنها اسامی رسولان «بره» نوشته شده بود.

اندازه‌گیری شهر

^{۳۰} در دست فرشته یک چوب طلا بود که با آن در نظر داشت شهر و دروازه‌ها و دیوارهایش را اندازه بگیرد.^{۳۱} وقتی شهر را اندازه گرفت، معلوم شد به شکل مربع است، یعنی طول و عرضش با هم مساوی است. درواقع شهر به شکل مکعب بود، زیرا بلندی اش نیز به اندازه طول و عرضش بود، یعنی هر ضلعش دوازده هزار تیر پرتاب بود.^{۳۲} سپس بلندی دیوار شهر را اندازه گرفت و معلوم شد در همه جا صد و چهل و چهار ذراع است. فرشته با استفاده از واحدهای مشخص، این اندازه‌ها را به من گفت.

شکوه شهر

^{۳۳} خود شهر از طلای خالص مانند شیشه شفاف ساخته شده بود و دیوار آن از یشم بود که بر روی دوازده لایه از سنگ‌های زیریناتی جواهرنشان ساخته شده بود: لایه اول از یشم، دومی از سنگ

عیسی بزودی می آید

^۶ آنگاه فرشته به من گفت: «این سخنان راست و قابل اعتماد است. و خدایی که وقایع آینده را از قبل به انبیاء خود اطلاع می دهد، فرشته خود را فرستاده است تا آنچه را که بزودی روی خواهد داد به شما اطلاع دهد.»

^۷ عیسی مسیح می فرماید: «گوش کنید! من بزودی می آیم. خوشبحال کسانی که آنچه را که در این کتاب پیشگویی شده، باور می کنند.»

^۸ من، یوحنا، تمام این چیزها را دیدم و شنیدم و زانو زدم تا فرشته‌ای را که آنها را به من نشان داده بود، پرسش کنم.^۹ ولی او بار دیگر به من گفت: «نه، این کار را نکن. من نیز مانند تو و برادرانت یعنی انبیاء خدا، و تمام کسانی که به حقایق این کتاب اعتماد دارند، از خدمتگزاران عیسی می باشم. پس فقط خدا را پرسش کن.»

^{۱۰} سپس به من دستور داده، گفت: پیشگویی‌های این کتاب را در دسترس همه بگذار، چون بزودی به وقوع خواهد پیوست.^{۱۱} وقتی آن زمان فرا رسید، بدکاران باز هم به کارهای بد خود ادامه خواهند داد و فاسدان باز هم فاسدتر خواهند شد، ولی خوبیان، خوب‌تر و پاکان، پاک‌تر می گردند.»

^{۱۲} عیسی مسیح می فرماید: «چشم به راه باشید، من به زودی می آیم و برای هر کس مطابق اعمالش پاداشی با خود خواهم آورد.^{۱۳} من الف و یا، آغاز و

پایان، اول و آخر هستم.^{۱۴} خوشبحال کسانی که لباس‌هایشان را دانماً می شویند. آنها اجازه ورود به شهر و خوردن میوه درخت زندگانی را خواهند داشت.^{۱۵} اما فاسدان، جادوگران، زناکاران، قاتلان، بت‌پرستان، دروغگویان و مستقلبان، به شهر راه نخواهند یافت.

^{۱۶} «من، عیسی، فرشته خود را نزد شما فرستادم تا همه چیز را بالکلی‌سازها در میان بگذارم. من از اصل و نسب داود هستم. من ستاره درخشش‌نده صبح می باشم.^{۱۷}

^{۱۸} روح و عروس می گویند: «بیا! هر کس این را می شنود، بگوید: «بیا! هر که تشنه است بباید، و هر کس مایل است بباید، و از آب زندگانی به رایگان بنوشد.

^{۱۹} به کسی که پیشگویی‌های این کتاب را می شنود با صراحة می گوییم که اگر به نوشته‌های این کتاب چیزی اضافه کند، خدا بلاهای این کتاب را بر سرش خواهد آورد.^{۲۰} و اگر از این پیشگویی‌ها مطلبی کم کند، خداوند او را از درخت زندگانی و شهر مقدس که آن را شرح دادم، بسی نصیب خواهد ساخت.

^{۲۱} کسی که این چیزها را گفته است، می فرماید: «بلی، من بزودی می آیم!»

«آمین! ای عیسای خداوند، بیا!

^{۲۲} بغض خداوند ما عیسی مسیح بر همه شما بادا آمین!